

Bayer Zsolt: Levélféle Tamás Gáspár Miklóshoz

2017 június 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 2

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amikor még jobboldali sajtó éppen csak mutatóban létezett, ön már akkor azt javasolta, hogy a jobboldali sajtóterméket árusító újságosstandokat fel kell borogatni.

Tisztelt Tamás Gáspár Miklós úr,
a rózsafa vonót s a nagy zöngés? húrt most hagyjuk, mert hát neurózisaink jelent?sen az övéik fölé n?ttek, míg tehetségünk sajnos nem követte az idegbaj hízását, tokásodását, éppen ezért helyes, ha mértéktartóan maradunk a rögeszméinknél.

S a tényekkel se bíbel?djünk, ugyanis a tények összezavarnák a rögeszméinket, és akkor becsukhatnánk a boltot. (Kár lenne tagadnom, már ezt a mottót is kizárólag azért választottam, hogy mindjárt a legelején jelezzem: az árkok szakadékokká n?ttek, s át nem ugorhatók!)

Mindett?l teljesen függetlenül, és bármiféle vita vagy párbeszéd reményének teljes hiányában mégiscsak reflektálok az ön legutóbbi írására, amely a „Terrorsajtó” címet viseli, s amely… Ezen „amely” után nyilván az ön mondanivalójának összefoglalása kellene hogy következzék, természetesen a saját rögeszméim szerinti csoportosításban, hogy ezt követ?en nagy könyörtelenséggel rámutathassak az ön mondanivalójának hiányosságaira, tarthatatlanságára, s diadalt aratva elégedetten hátrad?ljek kényelmes, közpénzen vásárolt fotelomban.

A virtuális térben, virtuális fotelemben.

De – meglepetés! – semmi ilyesmi nem fog következni.

Mert nem tudom, mi az ön mondanivalója, vagy igenis tudom, s az még sokkal rosszabb. Esetleg e kett? elegye, már amennyiben álmomból felkeltve is meg tudnék írni egy frankó TGM-publicisztikát, de hiszen ha ez nem így lenne, rögeszmék se lennének, s számkivetettként állanánk a jeges racionalitások elképeszt?en sivár és unalmas világában.

Azt mindenesetre nagyon köszönöm, hogy ön tulajdonképpen feldicsért engem, megállapítván, hogy én szenvedélyes vagyok s hiszem, amit írok, s?t megpróbálok nácivá is válni, csak hát nem sikerül.

Mindezeket elhelyezve 27 elmúlott esztend?nk koordinátái között (vagy majd száz elmúlott esztend? koordinátáiról is beszélhetnénk? A „különítményesek” s a „különítményes vallomásai” még mindig a mi világunk? Hatvany csak szponzorálta Adyt, vagy a lelkét is megvette? A magyar táltosfiúk mindig a maguk combhúsából kanyarítottak, ha fel akartak menni az égig ér? fa tetejébe, s meg kellett etetni a griffet, Shylocknak meg mindig a más combja húsa kell?), szóval e koordináták között elhelyezve az ön dicséretét akár meg is veregethetném a vállamat. De ett?l még szemernyit sem jutnék közelebb az ön mondanivalójához. Ami persze nem túl bonyolult.

Az ön mondanivalója tökéletesen illeszkedik az ön rögeszméihez, vagyis: Magyarországon valójában fasiszta diktatúra van (igazából mindenhol az van, csak az intenzitása más és más), ebben a fasiszta diktatúrában pedig a diktatúra sajtója nem sajtó, még csak nem is propagandagépezet, hanem a kormányzás maga! S e „terrorsajtó”, amely kormányoz, amelynek „tagjai nem szolgák, hanem urak”, egyszerre h?ti s tüzeli a társadalmat, fenntartja a félelmet, s?t a rémületet, s e terrorsajtó szabadságát védeni végzetes tévedés. Nem. Ezt nem kell, nem szabad védeni, ellenben „a terrorsajtó az elnyomó állam része, vele együtt kell megdönteni – ha esetleg valakinek kedve szottyan megdönteni az elnyomást és a szolgaságot”.

Ennyi hát a mondanivaló, ennyi a rögeszme. Mondhatnám, hogy karcsú, de ez csak a szokásos kellemetlenkedés lenne. Ennél akkor is többet érdemlünk, ha – mint említeni bátorkodtam – hagyjuk a rózsafa vonót s a nagy zöngés? húrokat is, többet, lévén a Gutenberg-galaxis utolsó mohikánjai, az ?rülteket pedig illett tisztelni a természeti (vagyis a bölcs, nem elfajzott) népek körében.

Mindebb?l pedig az következik, hogy igenis érdemes a maga teljességében és mélységében megvizsgálni az ön állításait, legalábbis azt, amit a végén idézni bátorkodtam. Szóval hogy akkor miképpen is van elképzelve (germanizmus!) ennek a terrorsajtónak a megdöntése? Majd egy szép napon az új Lenin-fiúk felkeresik a szerkeszt?ségeinket, egy új Cserny József parancsnoklata alatt (jelentkez?, mint égen a csillag, a Jobbik, a Momentum és a DK csupa-csupa Cserny Józsefb?l áll!), és kitessékelnek bennünket a Duna-partra? Csak nagyon szerényen jegyzem meg, embereket a pesti és budai Duna-parton el?ször a Lenin-fiúk l?ttek bele a vízbe, a nyilasok még ebben is csak szekundálni tudtak a nagy el?döknek. Szóval? Kikísérnek, és egy forradalmi lendület keretében „megdöntenek”? És ön eljön majd, Tamás Gáspár Miklós úr?

Csak azért kérdezem, mert ön már régen, akkoriban, amikor még jobboldali sajtó éppen csak mutatóban létezett, ön már akkor azt javasolta, hogy a jobboldali sajtóterméket árusító újságosstandokat fel kell borogatni. S ez amúgy dicséretes, ugyanis a következetes gondolkodás, pontosabban a rögeszmék következetességének nehezen cáfolható bizonyítéka.

Bár ennek némiképp ellentmond, hogy ön ezüstfogantyús sétapálcával vonult be az els? szabadon választott parlamentbe, mint egy vidéki angol úr a klubfotel mélyér?l, kissé ódivatú cilindere alatt a viktoriánus Anglia örök dics?ségével, és megírta a Búcsú a baloldaltól cím? esszéjét, s mi tagadás, ön akkor állt szívemhez a legközelebb. Félre ne értsen, eszem ágában sincs számon kérni önön e téren is a következetességet, már csak azért sem, mert mélyen hiszem, hogy csak az ökör és a jakobinus következetes. A jakobinus pedig kommunista, a kommunista pedig náci, hogy érzékeltessem önnel ebbéli, megváltoztathatatlan álláspontomat, miszerint teljesen mindegy, hogy valaki osztály- vagy faji alapon óhajtja kiirtani embertársait, a végeredmény ugyanaz.

Ezért fáj nekem oly nagyon, hogy ön végül a jakobinusok között kötött ki, s ezért van önnek mélységesen igaza abban, hogy én nem tudok náci lenni.

De egy pillanatra visszatérve a kiindulópontunkhoz, nem látom egészen pontosan magam el?tt ezt a kormánypárti „nem sajtó” megdöntést, miképpen az is elég nehezen értelmezhet? számomra, ami mostanában fölöttébb nagy karriert fut be az ellenzéki „értelmiségiek” (valójában szánalmas hülyék) körében, s úgy szól, hogy „ezt a hatalmat csak forradalommal lehet elkergetni”.

De most komolyan, hogy van ez?
Ha nem megy választáson, akkor majd er?szakkal?

S közben mit csinál majd a fogyni nem akaró kormánypárti tábor? Csak ül otthon és néz, vagy kimegy az utcára megvédeni a kormányát? S akkor? Jöjjön a polgárháború, csak Orbán vesszen?

Tessék mondani, ez már a bolsevizmus mint lelki igény, vagy még valami más? S vajon miért hallgatjuk 27 éve, hogy mennyire nagyszer? a magyar rendszerváltás vértelensége, békességessége, amikor, azért lássuk be, 1989 táján lett volna ok kevésbé békés ügymenetre, s néhányak meghúzkodására a Nagykörúton. Ugye? De hát akkor a bolsevikok békét hirdettek. Most meg forradalomról delirálnak. Szerintem maradt önben annyi a viktoriánus angol úrból, hogy ehhez ne asszisztáljon. S remélem, nem fog kiábrándítani.

Itt igazából be is fejezhetjük. Csak egy utolsó idézetet engedjen még meg nekem. Szabó Dezs?t?l, persze. Akinek Csurka volt továbbviv?je. Neki meg én akarok lenni. Hogy ez is világos legyen. Így kéretik olvasni, a múltból harsogó, örök parancsot, a jakobinus-bolsevik cs?cselék elleni örök lázadást:

„…mi a haza mindenekel?tt, mindenek fölött, minden sírokon át? A közös múltból, közös munkából, közös életérdekekb?l, közös szenvedésekb?l és örömökb?l kiépül? szellem világa, melyet ellenség meg nem szállhat, békekonferencia szét nem oszthat. Ez a meghalhatatlan szolidaritás, az egyetlen igazán emberi imperializmus.”

Ez az, ami nekünk soha nem lesz. Mármint közös. Sajnos.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló